

Megszületett az új agrárkamara törvény

Az Országgyűlés az agrár- és élelmiszergazdaság, valamint a vidékfejlesztés ágazatainak erősítése, a gazdák és a gazdálkodók piacra jutásának elősegítése, az agrár- és élelmiszergazdaság szereplőinek széleskörű integrálása és összérdekének képviselője érdekében rendkívül gyorsan alkotta meg a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló törvényt. Dr. Máhr András, a MOSZ főtitkár-helyettese több észrevételt fűzött az elfogadott törvényhez.

Az új agrárkamara törvényt – sokak megdöbbenésére – július 9-én nyújtotta be az Országgyűlésnek Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter, és három nappal később, július 12-én már el is fogadta a T. Ház. Ez pedig, abszurd, fogalmazott a főtitkár-helyettes.

Mindenki belefért

Hogy mi indokolta a nagy sietőséget, arról keveset tudni, az viszont tény, hogy a törvényjavaslat benyújtását megelőző héten még egészen más tartalmú tervezetet köröztettek a közigazgatási egyeztetésen. A benyújtott törvényjavaslat ahhoz képest alapvetően más tartalmazott, és az Országgyűlés különleges eljárásban, szinte vita nélkül fogadta el. Lehete azt mondani, hogy érthető ez a gyorsaság, hiszen két évig nem történt semmi ezen a területen, de egy félmillió ember sorsát befolyásoló törvény úgy elfogadni, hogy semmiféle egyeztetés nem történt, az már elfogadhatatlan.

Ami a törvény tartalmát illeti, ott sem jobb a helyzet. A gazdasági szereplők közül az agrárkamara tagjaira vonatkozóan diszkriminatív szabályozást fogadtak el a képviselők. A törvény egyrészt kimondja, hogy a törvény hatálya a Magyarország területén lakóhellyel, tartózkodási hellyel, székhellyel vagy fiókteleppel rendelkező gazdákra és gazdálkodó szervezetekre terjed

ki. S itt mindjárt definiálják is a gazda, a gazdálkodó szervezet, a kamara tag, az agrárgazdasági tevékenység fogalmait, amiből kiderül, hogy csak az úgynevezett hivatásrendi kamarák (Magyar Állatorvosi Kamara, Magyar Növényvédő-mérnöki és Növényorvosi Kamara, Magyar Vadászkamara, Hegyközségek Nemzeti Tanácsa) maradtak ki a sorból egy módosító indítványnak köszönhetően.

Az agrárgazdasági tevékenységhez nem csak a mezőgazdasági termelést, a mezőgazdasági termékek feldolgozását, az erdőgazdálkodást, a halgazdálkodást sorolták, hanem az élelmiszer-feldolgozást, az ezekhez kapcsolódó, közvetlen ipari, szolgáltató és kereskedelmi tevékenységeket, valamint a mezőgazdaságban felhasznált inputanyagok (műtrágya, mezőgép stb.) gyártóit és forgalmazóit is. Egy elfogadott módosító indítvány következtében azonban a hegyközségi tagok – s így vég-eredményben a szőlőtermesztés és a bortermelés – viszont mentesültek a kötelező tagság alól. Az ipari- és kereskedelmi kamaránál például csak a regisztráció kötelező, a tagság nem.

Tagdíjfizetési kötelezettség

További megkülönböztetést jelent, hogy az agrárkamaraiban is meg kell fizetni az ötezer forintos regisztrációs díjat (akár az iparkamaránál),

de emellett a tagdíjfizetési kötelezettség is megjelenik, mivel a tagság kötelező. A tagsági viszony csak akkor szűnik meg, ha a tag meghal vagy teljesen felhagy az agrárgazdasági tevékenységek mindegyikével. Az éves tagdíj mértékét és fizetési módját még nem tudhatjuk, mert azt az agrárkamara alapszabálya határozza majd meg. Annyi kiderül a törvényből, hogy az agrárkamara a tagdíj mértékét a tagok gazdasági súlya alapján, sávosan alakítja ki. A benyújtott tervezetben egyes tagokra vonatkozóan – igaz, a kamara alapszabályba utalt módon – akár még többszázmillió forint tagdíj megfizetését is kilátásba helyezték, az elfogadott törvényben pedig annyiban finomodott a helyzet, hogy a tagdíj mértékét egymillió forintban maximumálták.

A törvény alapján a nagy tagdíjakat éppen azok fizetik majd, akik nem vagy csak minimálisan veszik igénybe a kamara szolgáltatásokat. Amíg korábban a falugazdászok, kamara tanácsadók bárkinek segítettek az elektronikus támogatáskérést elkészíteni, addig az új törvényben ezt már korlátozták, csak a kisebb gazdálkodók vehetik igénybe. Az már csak apróság, hogy a korábban a tagság által demokratikusan választott vezetőség helyett – átmenetileg, az új választások zártáig – a vidékfejlesztési miniszter által kinevezett elnök és húsz tagú elnökség irányítja a köztestületet, ami ezáltal állami felügyelet alá kerül erre az időszakra. A választást (ami megyénként történik, az egy tag egy szavazat elv alapján) jövő év áprilisáig kell megtartani.

Érdekes, hogy főigazgató csak az lehet, aki tagja a kamarának, és a közszolgálati tisztviselői jogállásáról szóló törvény szerint főjegyzővé kine-

vezhető. Kérdéses, hogy ha van ilyen személy, az erre az időre feladja-e a főállású agrártermelői státuszát, illetve ha feladja, akkor hogyan marad a kamara tagja? A másodállású főigazgatói státusz elég nehezen képzelhető el egy ilyen szervezetnél.

Adatszolgáltatás minden mennyiségben

Az új köztestület jogosítványai lényegében nem különböznek a megszüntetett kamaráétól, hangsúlyozta a főtitkár-helyettes. A kamara eddig is adott szaktanácsot, indított szakképzéseket, és ellátott más köztestületi funkciókat. Az állami feladatok ellátásáért – szerződéses alapon – fizet az állam.

Ami újdonság, hogy a regisztrációhoz kapcsolhatóan komoly nyilvántartási rendszer készül, ami a kamara tagokra adatszolgáltatási kötelezettséget is ró. Ez érdemben meghaladja a KSH-adatszolgáltatási kötelezettséget, mind az adatszolgáltatásra kötelezettek köre, mind az adatszolgáltatás tartalma tekintetében. Ez is felvet aggályokat, már ami a személyiségi jogokat és a gazdasági érdekeket illeti, de bízhatunk benne, hogy csakis a megfelelő helyen és alkalommal használják a bizalmas személyes adatokat.

H. GY.